

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. (poprzednio: (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.)

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. kwotę 4 634,25 złotych (cztery tysiące sześćset trzydzieści cztery złote dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. kwotę 1 744,43 złotych (jeden tysiąc siedemset czterdzieści cztery złote czterdzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2076/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 kwietnia 2018 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 4 966,35 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, doszło w dniu 15 stycznia 2018 roku do uszkodzenia pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu w okresie od dnia 17 stycznia 2018 roku do dnia 05 marca 2018 roku, tj. za 47 dni, zostały wystawione faktury na łączną kwotę 7 804,35 złotych brutto (po stawce w kwocie 135 złotych netto). W dniu 05 marca 2018 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności, zaś pozwany do dnia

wytoczenia powództwa wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2 838 złotych (za 33 dni po stawce w kwocie 86 złotych brutto).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 czerwca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2975/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa nie kwestionując, że przyjęta przez powoda stawka jest stawką występującą na lokalnym rynku, wskazując jednakże, że okoliczność ta pozostaje bez znaczenia, albowiem poszkodowany został w dniu zgłaszania szkody poinformowany mailowo o możliwości zorganizowania mu przez pozwanego najmu pojazdu zastępczego za wskazaną w tej informacji stawkę 86 złotych brutto. Tymczasem poszkodowany nie wykazał zainteresowania tą propozycją, wynajął pojazd zastępczy od innego podmiotu za znacznie wyższą stawkę, czym naruszył ciążący na nim obowiązek współdziałania z dłużnikiem w celu minimalizacji szkody, tym bardziej, że brak jest racjonalnych przyczyn, z powodu których poszkodowany nie mógł skorzystać z tańszej ofert strony pozwanej.

Pozwany zakwestionował także okres najmu pojazdu zastępczego wskazując, że uznał za zasadne 33 dni najmu (2 dni od dnia najmu do dnia oględzin, 4 dni na akceptację kosztorysu, 2 dni oczekiwania na części, 13 dni technologicznego czasu naprawy, 12 dni wolnych od pracy oraz czas organizacyjny).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) należący do M. K..

Odpowiedzialność za szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne

W dniu 15 stycznia 2018 roku przedmiotowa szkoda została zgłoszona (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.. Jednocześnie wskazano adres mailowy poszkodowanego (...) oraz że pojazd będzie naprawiany przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i że tam został już zholowany.

W związku z tym, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest uprawniony na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. do samodzielnego – bez udziału rzeczoznawcy mobilnego ubezpieczyciela – dokonywania oględzin pojazdu (do określonej wartości szkody) po wskazaniu przez zgłaszającego szkodę, że pojazd będzie naprawiany w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., I. W. (1) jako pracownik tego podmiotu zajmujący się likwidacją szkód, został mailowo poinformowany w dniu 15 stycznia 2018 roku na adres (...) przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w S. o zgłoszonej szkodzie oraz że ubezpieczyciel oferuje możliwość organizacji wynajmu pojazdu zastępczego wraz z pokryciem jego kosztów, w tym w przypadku uszkodzenia pojazdu marki S. model F. – w kwocie 86 złotych brutto za dobę. Wskazano również dane telefoniczne i mailowe do kontaktu oraz poinformowano o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego od innej firmy, zastrzegając możliwość weryfikacji okresu najmu, jak i kosztów.

Następnego dnia w wysłanym na adres (...) protokole szkody (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. poinformował, że oferuje możliwość organizacji wynajmu pojazdu zastępczego wraz z pokryciem jego kosztów, w tym w przypadku uszkodzenia pojazdu marki S. model F. – w kwocie 86 złotych brutto za dobę. Wskazano również dane telefoniczne i mailowe do kontaktu oraz poinformowano o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego od innej firmy, zastrzegając możliwość weryfikacji okresu najmu, jak i jego dobowej stawki – do wysokości wskazanej przez ubezpieczyciela w niniejszej propozycji.

M. K. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., w imieniu którego działał I. W. (1). M. K. upoważnił również (...) spółkę z

ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do odbioru odszkodowania obejmującego koszty naprawy i koszty najmu pojazdu zastępczego.

I. W. (1) informował M. K. o możliwości najmu pojazdu zastępczego od ubezpieczyciela, nie przekazał mu jednak żadnych szczegółowych danych na temat stawek najmu.

Na wskazany adres mailowy M. K. nie otrzymał żadnych informacji na temat najmu pojazdu zastępczego.

wydruk korespondencji mailowej z dnia 15 stycznia 2018 rok wraz z załącznikiem – k. 47-49 akt, korespondencja mailowa z dnia 16 stycznia 2018 roku wraz z załącznikiem – w aktach szkody na płycie CD (k. 45 akt), zeznania świadka M. K. – protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2019 roku – k. 94-95 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:30-00:16:11), zeznania świadka I. W. (2) – protokół rozprawy z dnia 02 października 2019 roku – k. 133-134 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:21-00:18:17)

W dniu 17 stycznia 2018 roku M. K. wynajął od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) pojazd zastępczy marki T. (...).

Strony ustaliły stawkę najmu za pojazd zastępczy w kwocie 135 złotych netto za dobę.

W dniu 02 marca 2018 roku M. K. odebrał naprawiony pojazd marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...), zaś w dniu 05 marca 2018 roku zwrócił pojazd zastępczy.

W dniu 05 marca 2018 roku M. K. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 29 akt, ogólne warunki wynajmu pojazdu zastępczego – k. 30-31 akt, zlecenie naprawy – k. 33 akt, protokół odbioru pojazdu – k. 28 akt, potwierdzenie zawarcia aneksów przedłużających umowę najmu – k. 27 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 25-26 akt, zeznania świadka M. K. – protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2019 roku – k. 94-95 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:30-00:16:11)

Z tytułu najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) przez okres 47 dni (po stawce w kwocie 135 złotych netto) (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) wystawił M. K. faktury numer (...) na łączną kwotę 7 804,35 złotych brutto.

faktury – k. 22-24 akt

W dniu 16 marca 2018 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. przyznał (...) spółce akcyjnej z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 2 838 złotych uwzględniającą 33 dni najmu i stawkę w kwocie 86 złotych brutto.

decyzja – k. 19-20 akt

W czasie naprawy okazało się, że w magazynie głównym producenta pojazdów marki S. nie była dostępna uszkodzona część w postaci podłuznicy tylnej lewej i zachodziła konieczność dłuższego niż przeciętne oczekiwania na nią. Nadto w trakcie naprawy okazało się, że uszkodzona jest również wiązka elektryczna w lampie, co rodziło konieczność wymiany całego podzespołu, który także należało zamówić.

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 45 dni.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 100-112 akt, zeznania świadka I. W. (2) – protokół rozprawy z dnia 02 października 2019 roku – k. 133-134 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:21-00:18:17)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się na zeznaniach świadka M. K. w zakresie, w jakim świadek wskazał, że podczas zgłaszania szkody został wskazany jego adres mailowy (...) i że świadek nie otrzymał żadnej informacji na temat możliwości wynajęcia pojazdu od ubezpieczyciela i akceptowanych przez niego stawek. Wiarygodności jego zeznań pozwany nie zdołał podważyć, w szczególności bowiem Sąd zważył, że w aktach szkody brak jest zgłoszenia szkody (czy to w postaci mailowej, czy to nagrania rozmowy telefonicznej), jak zaś wynikało z zeznań poszkodowanego i świadka I. W. (2) – przedstawiciela zakładu naprawczego – szkoda nie była przez niego zgłaszana, lecz przez samego poszkodowanego lub jego syna. Wprawdzie świadek I. W. (1) otrzymał potwierdzenie zgłoszenia szkody wraz z informacją, że pozwany ubezpieczyciel oferuje możliwość organizacji wynajmu pojazdu zastępczego wraz z pokryciem jego kosztów, w tym w przypadku uszkodzenia pojazdu marki S. model F. – w kwocie 86 złotych brutto za dobę – niemniej jednakże było to związane z dokonaniem przez poszkodowanego wyborem zakładu naprawczego jako współpracującego z ubezpieczycielem i uprawnionego do samodzielnego – bez udziału rzeczoznawcy mobilnego ubezpieczyciela – dokonywania oględzin pojazdu (do określonej wartości szkody) po wskazaniu przez zgłaszającego szkodę, że naprawa będzie się tam odbywała. Powyższe zaś nie przesądza w żaden sposób o tym, ażeby to zakład naprawczy(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. był pełnomocnikiem poszkodowanego i wykonywał jakiegokolwiek czynności w jego imieniu, tym bardziej, że w aktach szkody znajduje się jedynie upoważnienie udzielone przez M. K. do odbioru przez ten zakład naprawczy odszkodowania. W konsekwencji powyższego nie sposób uznać, że pozwany wykazał, ażeby skutecznie poinformował poszkodowanego o możliwości zorganizowania mu najmu pojazdu zastępczego, czy akceptowanych stawek w razie wynajęcia takiego pojazdu we własnym zakresie. Powyższe zaś przesądza, że nie doszło do naruszenia przez poszkodowanego ciężącego na nim obowiązku minimalizacji szkody, a z uwagi na okoliczność, że występowanie stawki najmu przyjętej przez powoda w kwocie 135 złotych netto na lokalnym dla poszkodowanego rynku nie było kwestionowane, zasadne stało się ustalenie wysokości odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego z uwzględnieniem tejże stawki.

Sąd za wiarygodne w całości uznał także zeznania świadka I. W. (2), który wyjaśnił przyczynę otrzymania przez niego potwierdzenia zgłoszenia szkody, a także w zakresie, w jakim wskazał, że naprawa uszkodzonego pojazdu przedłużała się, gdyż w czasie naprawy okazało się, że w magazynie głównym producenta pojazdów marki S. nie była dostępna uszkodzona część w postaci podłóżnicy tylnej lewej i zachodziła konieczność dłuższego oczekiwania na nią, a także że w trakcie naprawy okazało się, że uszkodzona jest również wiązka elektryczna, co rodziło konieczność wymiany całego podzespołu, który należało również dodatkowo zamówić. Jednocześnie jak wynikało z opinii biegłego sądowego część zamienna w postaci podłóżnicy tylnej lewej jest wymieniana w pojazdach marki S. model F. stosunkowo rzadko, bowiem najczęściej wystarczająca jest wymiana wyłącznie fragmentu podłóżnicy w części tylnej, a pozostałe składowe podlegają naprawom. Ze względu zaś na dużą deformację całej podłogi bagażnika oraz elementów wzmocnień koła tylnego wraz z przelaniem i odkształceniami podłóżnicy tylnej na znacznym odcinku, uznano w przedmiotowej sprawie konieczność wymiany całego elementu, przy czym biegły sądowy nie wykluczył, że elementy, na które zapotrzebowanie występuje sporadycznie, nie są magazynowane w oddziałach krajowych, a dostawy są wydłużone w związku z koniecznością relokacji magazynowych z innych stron świata.

Dokonując rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd oparł się również na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, ustalił uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji z dnia 15 stycznia 2018 roku w dwóch wariantach (33 dni oraz 45 dni).

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego w powyższych zakresach została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy.

Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była ona także kwestionowana przez strony, toteż Sąd oparł się na niej – mając na uwadze także treść zeznań świadka I. W. (2) – ustalając, że w niniejszej sprawie celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł 45 dni.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w L. (obecnie (...) spółka akcyjna z siedzibą w L.) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 4 966,35 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem zwrotu pozostałej części odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji z dnia 15 stycznia 2018 roku.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie okresu najmu, zarzucał również naruszenie przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego M. K. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 15 stycznia 2018 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. pojazdu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego P. C. celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 33 dni albo 45 dni – w przypadku wykazania przyczyn przedłużającej się naprawy. Jednocześnie jak wynikało z zeznań świadka I. W. (2) na przedłużenie się naprawy przedmiotowego pojazdu wpłynął brak dostępności części w postaci podłużnicy tylnej lewej w magazynie centralnym producenta pojazdów marki S., w którym autoryzowany zakład naprawczy zobowiązany jest dokonywać zakupu potrzebnych do naprawy części (jak zaś wynikało z opinii biegłego sądowego jest to część stosunkowo rzadko w tych pojazdach wymieniana), z czym wiązało się dłuższe niż zazwyczaj oczekiwanie na tę część, a także konieczność dodatkowego zamówienia lampy z uwagi na ustalenie w trakcie naprawy, że doszło również do uszkodzenia wiązki elektrycznej, co generowało konieczność wymiany całego podzespołu.

W ocenie Sądu powód za pomocą zaoficerowanych dowodów zdołał wykazać, że wydłużony okres naprawy w niniejszej sprawie związany był z dłuższym oczekiwaniem na nietypową część podlegającą wymianie, tym bardziej, że jak wynikało z zeznań świadka I. W. (2) w tym czasie w zakładzie naprawczym nie doszło do przestojów spowodowanych okolicznościami leżącymi po stronie dokonującego naprawy.

W tej sytuacji Sąd podzielił wniosek biegłego sądowego, że uzasadniony w niniejszej sprawie okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji z dnia 15 stycznia 2018 roku wynosił 45 dni.

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w kwocie 135 złotych netto. Pozwany przyznając z tego tytułu odszkodowanie uwzględnił stawkę najmu w kwocie 86 złotych brutto weryfikując ją do stawki, jaka obowiązuje we współpracującej z ubezpieczycielem wypożyczalni i zarzucając, że poszkodowany M. K. naruszył ciężący na nim obowiązek minimalizacji szkody poprzez wynajęcie pojazdu w wypożyczalni stosującej wyższe stawki aniżeli wskazane poszkodowanemu przez pozwanego.

Odnosząc się do powyższego zarzutu pozwanego w ocenie Sądu zarzut ten uznać należało za nieuzasadniony.

Nie budzi wątpliwości, że poszkodowany ma na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego. A zatem jeżeli ubezpieczyciel zawiadomił poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu za jego pośrednictwem i to jeszcze przed wynajęciem pojazdu przez poszkodowanego od powoda, a zatem w sytuacji, gdy poszkodowany taką informację otrzymał nie mając jeszcze zawartej umowy najmu pojazdu zastępczego, zachowanie poszkodowanego polegające na zaniechaniu współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, uznać należy za nieprawidłowe i przyczyniające się do powstania szkody. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te poszkodowanemu nie odpowiadały, mógłby on w ocenie

Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Podkreślić przy tym należy, że Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XXIII Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samochodu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalałyby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać przede wszystkim należy, że pozwany nie zdołał wykazać, ażeby skutecznie poinformował poszkodowanego M. K. o możliwości zorganizowania mu najmu pojazdu zastępczego, czy akceptowanych stawkach w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie.

Wprawdzie świadek I. W. (1) otrzymał potwierdzenie zgłoszenia szkody wraz z informacją, że pozwany ubezpieczyciel oferuje możliwość organizacji wynajmu pojazdu zastępczego wraz z pokryciem jego kosztów, w tym w przypadku uszkodzenia pojazdu marki S. (...) – w kwocie 86 złotych brutto za dobę – niemniej jednakże było to związane z dokonaniem przez poszkodowanego wyborem zakładu naprawczego jako współpracującego z ubezpieczycielem i uprawnionego do samodzielnego – bez udziału rzeczoznawcy mobilnego ubezpieczyciela – dokonywania oględzin pojazdu (do określonej wartości szkody) po wskazaniu przez zgłaszającego szkodę, że naprawa będzie się tam odbywała. Powyższe zaś nie przesądza w żaden sposób o tym, ażeby to zakład naprawczy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. był pełnomocnikiem poszkodowanego i wykonywał jakiegokolwiek czynności w jego imieniu, tym bardziej, że w aktach szkody znajduje się jedynie upoważnienie udzielone przez M. K. do odbioru przez zakład naprawczy odszkodowania.

W ocenie Sądu to na pozwanym ubezpieczycielu spoczywał obowiązek ustalenia i weryfikacji osoby właściciela pojazdu w celu przekazania mu informacji na temat zasad wynajmu pojazdu zastępczego. W niniejszej sprawie zaś wszelkie informacje w tym przedmiocie kierowane były nie do właściciela, lecz do zakładu naprawczego (nie będącego pełnomocnikiem poszkodowanego właściciela), co nie pozwala na uznanie, że poszkodowany M. K. został w sposób skuteczny poinformowany o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego i akceptowanych przez pozwanego stawkach za najem, w konsekwencji czego nie sposób uznać, że zawierając z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego naruszył zasadę minimalizacji szkody.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego (45 dni) oraz stawki w kwocie 135 złotych netto, tj. kwotę 6 075 złotych powiększoną o podatek od towarów i usług (1 397,25 złotych), a zatem łącznie kwotę 7 472,25 złotych.

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 2 838 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne odnośnie kwoty 4 634,25 złotych i w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w

L. kwotę 4 634,25 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 09 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie drugim wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie trzecim wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 93,31%, a pozwany w 6,69%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 869,50 złotych (opłata sądowa od pozwu – 249 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów biegłego sądowego – 703,50 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 1 744,43 złotych (91,31% z kwoty 1 869,50 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 61,35 złotych (6,69% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 1 744,43 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 25 października 2019 roku